

1 juni 2021

Dina ögon såg mig

Under det märkliga år som ligger bakom har jag lett flera pilgrimsvandringar. När kyrkorna varit stängda har detta varit en god gudstjänstform. Tystnad, samtal och ord på vägen genom skiftande årstider. Den sista vandringen innan sommaruppehållet blir i ett bedövande vackert försommarlandskap. Än har jag inte riktigt bestämt vilka led-ord vi ska ta med på vägen, men jag tror att ett av dem blir ”blick”. Varför detta oansenliga ord, när det finns så många ”storord” att välja på?

Den här våren har jag ofta blivit påmind om en period i mitt liv som ligger långt tillbaka. Jag minns det som en tid av stor osäkerhet och det gällde tvivel på min kallelse. För mig var det inte då en fråga bland många andra, det var på liv och död. Så kändes det. Jag ville gärna be, men visste inte hur. Det var då jag fann vila i en blick och i några ord som jag tyckte viskades till mig:

”Du har blivit till fullo känd.”

Blicken och orden har egentligen aldrig lämnat mig, men dessa båda förnimmelser har blivit starkare på senare tid. Jag vet inte riktigt varför. Kanske hänger det samman med bibelordet att vi här på jorden inte har någon ”stad som består”. Vi har blivit påmind om det, i den stora världen och i det som sker runt EKIBS och Nya Slottet Bjärka-Säby.

Det är en stor tillgång att få vila i en blick av allt igenom god vilja. En blick som ser längre och är väl förtrogen med det som var, det som är och det som kommer.

Små reflektioner av denna blick kan vi möta alldeles nära.

Detta skrivs den dag då vi firar ”Mors dag” i Sverige. Jag minns min mammas blick den allra sista tiden av hennes liv. En vilshet hade börjat smyga sig in i

hennes tankevärld. Det var svårt att tala i telefon, men när vi möttes och hon såg på mig, då lyste hennes ögon som stjärnor i natten. Hjärtat håller ännu minnet.

Ofta tänker jag på en andlig vägledare som under många år troget och tålmodigt lyssnade till mig. Hans goda blick är nu brusten och han ”ser vad inget öga sett”, men jag glömmer inte uppmärksamheten och varsamheten som fanns för mig i viktiga skeden av kallelse och liv och som jag tydligt läste i denna goda blick.

Bibeln har mycket att berätta om Guds blick, vad den gjorde och gör i människors glädje och sorg. Jag tänker först på Hagar (1 Mos. 16) som i ett utsatt läge får möta ”Seendets Gud”. Mose är på väg att flyta bort från livet redan som spädbarn, men någon ser och låter inte floden svälja sitt byte. ”The rest is history”... (2 Mos. 2).

Jona flyr undan kallelsen, men han kan inte gömma sig för Gud.

Profeten Daniel ligger med ansiktet mot marken, all kraft är slut och han orkar inte mer. Ett sändebud från himlen som är ”lik en människa” kommer till hans hjälp och försäkrar: ”Du är högt älskad”. (Dan. 10)

Om vi vänder blad till Nya Testamentet möter vi snart Maria, som under en särskild blick ”har funnit nåd hos Gud”. (Luk. 1:30). Så småningom ska Marias son möta en fiskare och låta honom få veta: ”Du är Simon, Johannes son, du ska heta Petrus” (klippa). (Joh. 1: 42).

Vi skulle kunna fortsätta med: Sackaios, Kvinnan vid Sykars brunn, den lame som firades ner genom taket, synderskan i Simons hus, tulltjänstemannen Matteus som blev författare, rövaren på korset och många, många fler. De blev alla sedda, de fick liv av en blick som såg vad ingen annan sett.

Jesus har lärt oss att den är salig som inte ser, men ändå tror. Pär Lagerkvist instämmer i sin diktsvit ”Skapelsemorgon”. Där talar som en av många röster, himlen, och säger: ”Inte behöver man se sin älskade.” Nej, men man behöver leva i en blick. Vad är det med Guds blick som gör att man kan stanna där och sluta fly?

Det är en blick full av frågor. Den sortens frågor som går under ytan och som gör något med vår innersta ensamhet.

Det är en blick som söker det som är förlorat och vill rädda det. (Luk. 19:10)

Det är en blick som säger: Jag har kallat dig vid ditt namn. Du är min.

Det är en blick som inte dömer.

Det är en blick som kan befria en ängel ur ett marmorblock.

Men, om man känner sig utanför själva blick-fältet, hur hittar man in?

Meditativ läsning av Ps. 139 kan vara en god början: ”Dina ögon såg mig...”. En fortsättning kan vara att ta sommarpsalmen på allvar: ”Gå ut min själ och gläd dig vid den store Gudens gåvor.” Till slut får man nästan slå ner sin blick överväldigad av syrener, björkar och liljekonvalj. Varför skulle man bli generad inför blicken som möter oss i denna prakt av form, färg och doft? Någonstans finns viskningen från Honom som uppmärksam iakttar vårt snåriga liv och betygar: ”för mig är du vackrast ändå”.

Ett barn kan spegla den blick som ”överallt jag söker”, men också en gammal människa som sett det mesta och ändå bevarat sitt hjärta.

En sökande gemenskap kan bära något av Guds blick. Det kändes så i den digitala retreaten som EKIBS inbjöd till nyligen, med så god vägledning av Ellen Merete Wilkens Finnseth. Det var gott att se kära ansikten, om än på en bildskärm. Jag tyckte att jag såg hungriga hjärtan som öppnade sig som törstig jord.

Om blicken, den livgivande, känns suddig så behöver det inte ge anledning till oro. Det är inte du eller jag som skapar den blicken, det är blicken som föder oss till liv. Då är det inte farligt att tidvis bara vänta, eller ”bida” som det så vackert heter. Under tiden kan man försiktigt sjunga: ”Jesus Guds son, du ljus i mitt inre, låt inte mörkret få tala till min själ. Jesus, Guds son, du ljus i mitt inre. Öppna mig för din kärlek och frid.”.

Till sist: jag var på en vigsel dagen innan detta skrivs, under öppen himmel på en sagolikt vacker plats. Det gjorde gott i hjärtat. Så mycket har länge sagt nej i omvärlden. Det var välsignat nu att så mycket sa ja. Den gröna ängens skönhet, två människors inte spikraka livsväg som till slut lett till ett livsavgörande möte. Goda människor som delade deras tacksamhet.

Aposteln Pauls säger om Jesus Kristus: ”I Honom finns bara ett ja”. Jag är inte riktigt säker på vad det betyder, ändå tar jag till mig detta JA, som finns i Guds blick. Det känns som att vår värld behöver ett JA, och något av det kan återspeglas genom våra liv. Varje dag får vi många chanser att väga upp de många ”nej” som förkrymper och försurar människors tillvaro. I skrivandets stund minns jag en tavla som jag för längesen fick som en gåva. (Tyvärr försvunnen!) En pennteckning av en liten flicka, strålande glad med händer öppna mot världen. I hennes båda ögon fanns en tecknad Jesusgestalt. En sådan blick kan göra skillnad! Låt oss våga tro det när vi tar av munskydden och ser varandra ansikte mot ansikte.

Liselotte J Andersson

***

I själens glada pilgrimsgång

Med glädje ser vi hur relationen mellan Bjärka-Säby och Vadstena, Ekumeniska Kommuniteten och Pilgrimscentrum fördjupas allt mer. Här ger en av nyckelpersonerna i den rörelsen oss en hälsning och berättar mer om den stundande Pilgrim's Walk for Future.

Hej! Jag heter Emanuel Eriksson och är en del av den gudstjänstfirande gemenskapen i Bjärka-Säby. Många av er som gästade Nya Slottet i Bjärka-Säby under det senaste 15 åren har säkert stött på mig. Jag kom hit 2006 för att jobba i slottskaféet och blev sedan kvar. Först som broder i kommuniteten, sedan som anställd för att driva slottskaféet tillsammans med Lydia Halldorf. Jag och min fru Ingrid drev Slottsbageriet i Nya Slottets källare i ett antal år i början av 10-talet. Idag har jag och Ingrid fyra barn som många av er också träffat, vi bor i Bjärka-Säbys banvaktarstuga sedan 2011. Vi kort och gott älskar den här platsen och ser det som att vi hittat hem här i Eklandskapet.

Idag jobbar jag som pilgrimsutvecklare på Pilgrimscentrum i Vadstena. Sveriges största pilgrimsdestination, med över 300 000 personer som varje år når fram till Heliga Birgittas klosterkyrka. Som pilgrimsutvecklare jobbar jag bland annat med att utveckla pilgrimslederna "S:t Birgitta Ways". Ett gigantiskt samarbetsprojekt som sträcker sig över praktiskt taget alla gränser du kan komma på. Från Hamburg i söder till Trondheim i norr. Från kommunbiologer och pastorer till markägare och turismnäringsmanagers. I uppdraget ligger även att föra grön omställningsrörelse och pilgrimsrörelse närmare varandra. Att helt enkelt få fler att vandra varsamt på jorden med varandra. Nästa år fyller Pilgrimscentrum 25 år och då hoppas vi få se många av er på besök. Gärna som vandrande pilgrimer förstås, men också som besökare på våra seminarier, pilgrimsvilor och retreats.

Som medlem i EKIBS var det extra roligt att först få Rickard Borgenback som kollega och nu väntar vi med spänning på Emma Audas som till sommaren kommer börja sin tjänst som pilgrimspräst hos oss. De är båda medlemmar av kommuniteten.

Att just Vadstena har en dragningskraft på oss som älskar bön och andlig fördjupning är sen gammalt och jag hoppas kunna få se många av er, som nås av detta nyhetsbrev, både i Bjärka-Säby och Vadstena framöver. Två fantastiska platser i Östergötland med dagliga tideböner och rika gudstjänstliv.

Jag bad Jonas Eveborn om att i detta forum få nämna en vandring som vi på Pilgrimscentrum ansvarar för. En vandring som vi hoppas kan inspirera er till, att också ge er ut längs pilgrimslederna i sommar.

Pilgrim's Walk for Future är en gigantisk manifestation på nästan 200 mil. En resa mot klimaträttvisa och mot hjärtats grund. I 100 dagar pilgrimsvandrar en grupp pilgrimer med Annika Spalde i spetsen genom Sverige, Danmark, Tyskland, Nederländerna och Storbritannien för att slutligen nå fram till Glasgow och klimatmötet COP26 i början av november.

Denna vandring handlar om att sätta klimatet främst på agendan igen. Vi vandrar med samma krav som Fridays for Future och ACT ställer på beslutsfattarna. Vi vill också att vandringen ska uppmuntra till egen reflektion och att vi som enskilda individer tar egna steg för klimaträttvisa och hållbarhet. Vandringen blir därför både en protest och en inre pilgrimsresa i våra egna liv. En vandring som ger hopp för framtiden.

Runt om i Sverige, Europa och världen skapas just nu lokala "Walk for Future"-vandringar som deltar i rörelsen och pilgrimsvandrar på egen hand med digital kontakt med Annika Spalde under de 17 veckor som den stora vandringen pågår.

Med Pilgrim's Walk for Future ser vi nu ett brett engagemang växa fram i hela Sverige. Vi vill inbjuda individer, trossamfund, föreningsliv, företag, organisationer och offentliga aktörer i samhället att delta genom att skapa egna Pilgrim's Walk for Future.

Ut på pilgrimsfärd i naturen med kompisgänget eller med din församling. Eller varför inte i din egen familj. Oavsett antalet pilgrimer eller hur lång vandringen blir är en "Walk for Future" ett steg på din personliga resa mot ett mer hållbart liv.

Annika Spaldes Walk for Future startar den 18 juli vid klosterkyrkan i Vadstena och beräknas vara framme i Glasgow lagom till klimattoppmötet COP26 i början av november.

Allt du behöver veta för att haka på rörelsen finns att läsa på vår kampanjsida: walkforfuture.se.

Tack för mig!
Pax et Bonum.

Emanuel Eriksson

***

Generalkapitel 12-15 augusti.

Planeringen av årets generalkapitel fortsätter under juni månad och presenteras i detalj i ett separat utskick. Då får man också information om hur man anmäler sig till de olika regionalt sammankallande personerna. Vi möts likt förra året i en kombination av regionala samlingar och digitalt program.

Torsdag och fredag kväll   18.00 digitala samlingar

Lördag   10.00 Årsmöte, digitalt

Festmässor   Sker lördag eller söndag i regionerna